

A-PBT-A-42/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület **L.Z.** kérelmező (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) **Banco Primus Fióktelep Magyarország** (1134 Budapest, Váci út 33.; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen 2013. május 23-án benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. augusztus 7. napjára halasztott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

- 1.) A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa ajánlja, hogy a felek között 2009. november 4. napján xxx számon létrejött Kölcsönszerződés 5. pontjában megjelölt 155.000,- HUF adminisztrációs költséget és 160.800,- HUF „xxx” biztosítási díjat (továbbiakban együtt: költségek) a Pénzügyi Szolgáltató a Kölcsönszerződés megkötésének időpontjától kezdve 60 hónap futamidőre, forint alapon számolja ki. A havi törlesztőrészletek meghatározásánál az éves ügyleti kamat mértéke a mindenkori jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamattal legyen azonos. Az így kiszámított törlesztőrészletek ellenében a Pénzügyi Szolgáltató számolja el a Kérelmező által a költségekre forintban megfizetett összegeket. A minden egyes hónapban kiszámított különbözettel, mint tőkével és ennek az elszámolásig járó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk) 301. § (1) bekezdése szerinti késedelemi kamat mértékével növelt összegével a felek számoljanak el egymással 2013. június 5. napjára, mint elszámolás napjára jelen ajánlás kézhezvételétől számított 60 napon belül.
- 2.) 2013. július 6-tól a Pénzügyi Szolgáltató jogosult a jelen ajánlás szerint kiszámított költségek megfizetésére vonatkozó havi törlesztőrészletek forintban történő, Kérelmezővel szembeni követelésére.
- 3.) A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa ajánlja a felek részére, hogy jelen ajánlással összefüggő esetleges szerződésmódosítás díj- és költségmentesen történjen.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

Kérelmező 2013. május 23-án elektronikus úton terjesztette elő kérelmét a Pénzügyi Békéltető Testülethez pénzügyi fogyasztói jogvita rendezése érdekében. Kérelmében előadta, hogy 2009. november 4-én a Pénzügyi Szolgáltatóval svájci frank alapú kölcsönszerződést (a továbbiakban: Kölcsönszerződés) kötött gépjármű vásárlása céljából. A Kölcsönszerződés 5. pontja a kölcsön összege mellett egyéb költségeket is rögzített: adminisztrációs költség 155.000,- HUF, casco biztosítás díj 160.800,- HUF. Azt állította, hogy ezeket a forintban felmerült költségeket a Pénzügyi Szolgáltató svájci frankban tartotta nyilván, megfizetését svájci frankban kérte és azokat svájci frank alapon kamatoztatta. Ez a pénzügyi szolgáltatói intézkedés Kérelmező szerint jogsértő és etikátlan volt, melynek tisztázására panasszal fordult a Pénzügyi Szolgáltatóhoz, amely azt részben – a kamat mértékére vonatkozóan – megválaszolta, így a nyitott kérdések tisztázása végett Kérelmező telefonon személyes egyeztetést javasolt, amelyre a Pénzügyi Szolgáltató nem válaszolt. Ezt követően a Kérelmező a Pénzügyi Békéltető Testülethez fordult pénzügyi fogyasztói jogvita lefolytatása érdekében. Kérelmező döntésre vonatkozó indítványa a Kölcsönszerződésnek az adminisztrációs-, és egyéb költségek, valamint a biztosítási díj CHF-ben való nyilvántartására vonatkozó rendelkezése érvénytelenségének megállapítása és ennek következtében keletkezett svájci frankban elszámolt és fizetett költségek kamatának pénzügyi szolgáltató általi megtérítése volt. Kérelmében kérte fennálló tőketartozása - állítása szerint -, jogellenesen felszámított és általa megfizetett költségekkel, azaz 1,726,91 CHF összeggel való csökkentését, az erre az összegre kifizetett svájci frank kamatának a tőketartozására történő jóváírását, kimutatást a Pénzügyi Szolgáltatótól, mely tartalmazza a futamidő alatti svájci frankban felszámított kamatot és az így újrászámolt törlesztő részletek kimunkálását. A Kérelmező kérelmében a Pénzügyi Szolgáltató tisztességtelen eljárása miatt elszenvedett joghátrány okozásáért bánatpénz iránti igényt is előterjesztett.

Pénzügyi Szolgáltató 2013. június 13-án terjesztette elő válaszirátát, melyben a Pénzügyi Békéltető Testület előtti eljárásnak nem vetette alá magát. A költségek közül a biztosítási díj vonatkozásában a Kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező Kölcsönnyújtási Üzletszabályzat 12.1., míg az adminisztrációs költség tekintetében a 16.3. pontban foglaltakra hivatkozott, melyek tartalmazták a költségek felszámítása vonatkozásában alkalmazott gyakorlatot. Pénzügyi Szolgáltató a kérelemben vitatott intézkedését megalapozottnak tartotta, azt állította, hogy a költségek felszámítása és a Kérelmező által fizetendő havi törlesztőrészletbe való beépítése Kérelmező érdekét szolgálta, ugyanis a Pénzügyi Szolgáltató ezeket a költségeket a Kérelmező helyett teljesítette és megelőlegezte részére, akinek ily módon nem egyösszegben kellett megfizetnie a költségeket, hanem a futamidő teljes időtartama alatt részletekben.

A Pénzügyi Szolgáltató a válaszirátában hivatkozott a Ptk. 205. § (1) bekezdésében foglaltakra, miszerint a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével, érvényesen jött létre a Kölcsönszerződés, melynek elválaszthatatlan melléklete volt a Kölcsönnyújtási Üzletszabályzat is. Mindezekre tekintettel a Kérelmező kamatkövetelését megalapozatlannak tartotta, hangsúlyozta, hogy Kérelmező aktuálisan még svájci frankban sem fizette meg maradéktalanul a költségeket. Rámutatott, hogy a felek a közöttük fennálló elszámolási vita rendezése érdekében egyeztettek, de az eredménytelenül zárult.

Az eljáró tanács az ügyben először 2013. július 4-én tartott meghallgatást, melyen a felek megjelentek. Kérelmező kérelmét fenntartotta, a költségek felmerülésének tényét elismerte, megfizetését tudomásul vette, de csak és kizárólag forintban. Pénzügyi Szolgáltató előadta, hogy a kölcsön összegét az általa megelőlegezett költségekkel „gyúrta egybe” és ennek lett az eredménye a jelen deviza alapú kölcsönügylet. Hangsúlyozta, hogy a Kölcsönszerződés megkötésekor a svájci frank alapú hitelek ügyleti kamatlába kedvezőbb volt a forint hitelhez képest. Hivatkozott a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. CXII. törvény

(továbbiakban: Hpt.) 210. § (5a) bekezdésére, miszerint „A fogyasztóval kötött deviza alapú hitel-, vagy kölcsön szerződések esetében a pénzügyi intézmény kizárólag azokat a költségeket és díjakat számíthatja fel devizában, amelyek az adott szerződés teljesítésének és fenntartásának érdekében a deviza forrás megszerzésével közvetlenül kapcsolatban állnak, ide értve a kamat jellegű kezelési költséget és a deviza alapú hitel- vagy kölcsöntartozás mindenkori összegéhez igazodó hitelfedezeti biztosítási szolgáltatással kapcsolatos költséget, amennyiben a hitelintézetet terhelő biztosítási díj is deviza alapú. Nem számolható fel a fogyasztó számára devizában a szerződéskötéssel, a levelezéssel, a kimutatások és igazolások előállításával, az ügyfelek látogatásával, a hitel monitoringgal, a felmondással, a fedezet értékbecslésével és cseréjével, a szerződés módosításával, a nem a deviza alapú hitel- vagy kölcsöntartozás mindenkori összegéhez igazodó hitelfedezeti biztosítási szolgáltatással, továbbá a hitelszerződés ügyintézésével és a kapcsolódó hitelszámla lezárásával kapcsolatos díj és költség.”-, illetően utalt arra, hogy ez a rendelkezés 2011. november 15. napjától hatályos, ezért jelen kölcsönügyletre, mely 2009-ben jött létre, álláspontja szerint nem vonatkozik. Hangsúlyozta, hogy a Kölcsönszerződés 5. pontja szerinte nem tisztességtelen szerződéses kikötés.

Kérelmező a pénzügyi fogyasztói jogvita rendezése érdekében ezek után egyezségi ajánlatot tett, és Pénzügyi Szolgáltatótól kamatmentesen, a tőketartozásba kérte elszámolni az általa megfizetett költségeket és annak késedelmi kamatait. Saját számításai alapján 1.788,- CHF-ra emelte és határozta meg az általa svájci frank alapon forintban eddig megfizetett költségek összegét, ennek késedelmi kamatát pedig 1.008,63 CHF-ban összegszerűsítette. Egyezség keretében vállalta, hogy az összes, 315.800,- HUF összegű költséget részletekben megfizeti, méltányosságot kérve, bánatpénzként, kamatmentesen. Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező egyezségi ajánlatát nem fogadta el. Pénzügyi Szolgáltató egyezségi ellenajánlatának kidolgozása végett azonban, a felek közös kérelme alapján, az eljáró tanács a meghallgatást elhalasztotta.

2013. július 18-án Pénzügyi Szolgáltató egyezségi ellenajánlatában kimunkálta az általa svájci frankban felszámított biztosítási díj és adminisztrációs költség forintra történő átszámítását a teljes futamidőre, külön feltüntetve a Hpt. fenti szakaszának hatályba lépését, 2011. november 15. napját. Jelezte, hogy a méltányossági alapon előterjesztett bánatpénz iránti kérelmezői igényt nem fogadja el. Kimutatta, hogy a Kölcsönszerződés megkötésére visszamenőleges hatállyal történt forint alapú elszámolás Kérelmező részére hátrányos lenne, Kérelmező magasabb összeg megfizetésére lenne köteles. Kalkulációja szerint - amennyiben Kérelmező a költségeket forintban fizette volna meg -, akkor a megelőlegezett költségek visszafizetésére eső évi ügyleti kamat mértéke 23,91% lett volna az évi 14,22% CHF alapkamat + BUBOR + LIBOR mérték alapján. Pénzügyi Szolgáltató Kérelmező egyezségi ajánlatát nem fogadta el, ellenajánlatot az elszámolás körében nem terjesztett elő, de a jövőre nézve hajlandóságot mutatott, hogy a fizetendő költségeket a Hpt. 210. § (5a) bekezdése szerinti átszámítja.

Kérelmező 2013. július 30-án a Pénzügyi Szolgáltató ellenajánlatára reagálva, hivatkozott a Pénzügyi Szolgáltató jelen pénzügyi fogyasztó jogvita rendezése során tanúsított magatartására, mely figyelmen kívül hagyja a költségek jogszabálynak megfelelő felszámítását, és arról, hogy nem törekszik a jogellenes helyzet kiküszöbölésére. A Pénzügyi Szolgáltató számításait figyelembe véve, a Kérelmező terhére számításai szerint kb. 35.000,- HUF többletköltséget jelentő teljesítés a Kérelmező szerint nem járhatna együtt a Kölcsönszerződés módosításával, de amennyiben ezt a többletköltséget méltányossági alapon elengedné a Pénzügyi Szolgáltató, megnyílna a lehetőség a szerződésmódosítás és a jogellenes helyzet tisztázása előtt is. Az előadottakra tekintettel újabb egyezségi ajánlata az adminisztrációs költség és a biztosítási díj forint alapú gépjárműhitelekre vonatkozó „MNB átlagos forint éves kamatláb” figyelembe vételével történő átszámítása volt. Végző egyezségi ajánlatában fenntartotta az 1.788,- CHF összegű, általa eddig kifizetett adminisztráció költség és biztosítási díj visszakövetelésére vonatkozó igényét, kérte ezen összeg tőketartozásba

történő elszámolását, továbbá méltányossági alapon bánatpénzt követelt a pénzügyi szolgáltatótól.

Az eljáró tanács az ügyben a halasztott meghallgatást 2013. augusztus 7-én tartotta a felek részvételével. Kérelmező pontosította egyezségi ajánlatát és a kifizetett költségek, mint forint kölcsönre számított ügyleti kamatának mértékét az MNB által közzétett, háztartásokra vonatkozó átlagos éves kamatlábbal azonos mértékben jelölte meg. Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező egyezségi ajánlatát nem fogadta el, így a felek között egyezség nem jött létre, az ügyben az eljáró tanács döntést hozott.

Az eljáró tanács az általa felállított, alább részletezett tényállás alapján megállapította, hogy a Kérelmező kérelme az alábbi indokoknál fogva, **részben megalapozott**:

Az eljáró tanács a kérelem, a válaszirat, a felek nyilatkozatai valamint a rendelkezésre álló iratok alapján a következő tényállást állapította meg.:

I. Felek 2009. november 4-én xxx számon Kölcsönszerződést kötöttek egy xxx gépjármű megvásárlása valamint „xxx” biztosítás díj megtérítése céljából. A Kölcsönszerződés 5. pontjában foglaltak szerint a gépjármű bruttó vételára 1.600.000,- HUF volt, melyből 450.000,- HUF volt az önrész, 160.800,- HUF volt az „xxx” biztosítás díja és 155.000,- HUF volt az adminisztrációs költség. A Kérelmező részére nyújtott kölcsön teljes összege az 5. pont alapján így 1.465.800,- HUF volt, 182,87 HUF/CHF referencia árfolyamon számolva 8.015,53 CHF.

Eljáró tanács megállapította, hogy mind az adminisztrációs költség, mind pedig a biztosítási díj a kölcsönösszeg része volt, a Pénzügyi Szolgáltató által is elismerten a kölcsönösszeg költségekkel növelten került meghatározásra, majd svájci frankra átváltásra.

II. A Ptk. 523. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel, a Kölcsönszerződés alapján a Pénzügyi Szolgáltató köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a Kölcsönszerződés szerint visszafizetni. A Kölcsönszerződés 8. pontja alapján Kérelmező 60 hónap alatt vállalt kötelezettséget a kölcsön visszafizetésére, a 7. pontban rögzített induló évi 0,510 % referencia kamatláb és évi 14,73 %-os CHF alapú, ügyleti kamatláb mellett, havi 34.663,- HUF törlesztő részletben.

Eljáró tanács megállapította, hogy az adminisztrációs költség és a biztosítási díj a kölcsönösszeg részeként a havi törlesztő részletekben kerültek meghatározásra, melynek megfizetésére a Kölcsönszerződés 5. és 6. pontja alapján deviza alapon, de forintban volt köteles Kérelmező.

III. Pénzügyi Szolgáltató Kölcsönnyújtási Szabályzatának 12. pontja rendezi a biztosítás körében felmerülő kérdéseket a Kölcsönszerződés során. Eszerint a teljes Casco biztosítás („xxx”) csoportos biztosítási szerződés volt, melynek során a Kérelmező által igényelt biztosítási fedezet biztosítási díját a Pénzügyi Szolgáltató előre egy összegben fizette meg a biztosítónak és a kölcsön összege megnövekedett ezzel az összeggel.

Tényként került megállapításra az eljárás során, hogy a felek forintban rögzítették a biztosítás díját, nem vitatták a biztosítási díj forintban történt felmerülését és a biztosító társaság részére egyösszegben forintban történt kifizetését. Felek azt sem vitatták, hogy ezen költségek kifizetését a Pénzügyi Szolgáltató megelőlegezte a Kérelmező részére, aki azokat 60 hónap alatt volt köteles visszafizetni. A Kölcsönnyújtási Szabályzatának 12. pontja nem tartalmazta expressis verbis a költséggel növelt kölcsön visszafizetési módját, emiatt, továbbá mert erre vonatkozóan nem igazolta a kérelmező, hogy panaszt nyújtott be a pénzügyi szolgáltatóhoz, a Kölcsönnyújtási Szabályzat fenti pontjának jogellenességét az eljáró tanács nem vizsgálta.

Eljáró tanács ugyanakkor rámutat, hogy a Pénzügyi Szolgáltató nem hivatkozhat az Kölcsönnyújtási Üzletszabályzat Kérelmező általi elfogadására a biztosítási díj svájci frank alapú kölcsönösszegbe történő beépítések, mert az csupán a kölcsön összeg növelését rendezi, nem határozza meg a forintösszeg más devizanemre való átváltását és annak más devizanemben való teljesítését sem.

IV. Pénzügyi Szolgáltató Kölcsönnyújtási Szabályzatának 16.3 pontja visszautal a Kölcsönszerződés 5. pontjára és kimondja, hogy a Kérelmező adminisztráció költséget volt köteles megfizetni az alábbi költségekkel kapcsolatosan: hiteligénylési díj, hitelképesség vizsgálati díja, szerződéskötési díj, folyósítás jutalék.

Eljáró tanács tényként állapította meg, hogy a Pénzügyi Szolgáltató szerződéskötési eljárása során, a felek által sem vitatottan, a hiteligénylés, a hitelképesség-vizsgálat, a szerződéskötés, mint szolgáltatás költsége forintban merült fel, a Pénzügyi Szolgáltatónak forintban keletkezett ezekkel kapcsolatos költsége, kiadása.

V. Fenti, felek által sem vitatott tények alapján a felek közötti pénzügyi fogyasztó jogvita tárgya az adminisztrációs költség és a biztosítási díj, mint költségek svájci frank alapon történt felszámításának, havi törlesztő részletbe történő beépítésének és Kérelmező által svájci frank alapon forintban történt teljesítésének vitatása volt. A Kölcsönnyújtási Szabályzat nem rendezte a vitatott kérdéseket, azokra adott válaszokat a Kölcsönszerződés 5., 6. és 8. pontjából lehet levezetni.

A Ptk. 209. § (1) bekezdése kimondja, hogy: „... *Tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg. A (2) bekezdés szerint a feltétel tisztességtelen voltának megállapításakor vizsgálni kell a szerződéskötéskor fennálló minden olyan körülményt, amely a szerződés megkötésére vezetett, továbbá a kikötött szolgáltatás természetét, az érintett feltételnek a szerződés más feltételeivel vagy más szerződésekkel való kapcsolatát. A (4) bekezdés szerint az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető.*”

Eljáró tanács jelen ügyben a Kölcsönszerződés 5., 6. és 8. pontjában foglalt szerződési feltételeket komplexen, a szerződéskötéskor fennálló minden olyan körülményre nézve vizsgálta, amely a szerződés megkötéséhez vezetett, a kikötött szolgáltatások természetére vonatkozott, a szolgáltatások költségeinek mértékére, a költségviselés módjára, feltételeire terjedt ki.

Eljáró tanács a vizsgálat során megállapította, hogy a Ptk. 209. § (1) bekezdése tekintetében a jóhiszeműség és tisztességesség szempontjából nem bír jelentőséggel, hogy a szerződéses kikötés kinek a gazdasági érdekét szolgálja, hogy kedvezőbb-e a rászámított ügyleti kamat mértéke vagy sem, hogy egyszerűbb vagy kényelmesebb megoldást eredményez. Nem bír jelentőséggel továbbá az sem, hogy mi volt a szerződési feltételt támasztó fél valós szándéka, mi indokolta az eljárását. Jelentőséggel bír azonban, hogy a feltétel kiállja az idő, jelen esetben a 60 hónap próbáját, a szerződéses futamidő során ne okozzon joghátrányt a Kérelmező részére. Eljáró tanács rámutat a Kérelmező azon nyilatkozatára, mely szerint akkor is fenntartotta valós elszámolás iránti igényét, ha számára kedvezőtlenebb az elszámolás végeredménye. Nem hangzott el olyan érdemi nyilatkozat és az eljáró tanács sem talált olyan valós okot, mely indokolta volna a nem forint alapú elszámolást a költséggel és díjjal kapcsolatosan. Megállapítást nyert, hogy a felek valós szándéka az adminisztráció költség és a

biztosítási díj forintban történő szerződéses rögzítése, forintban történő megfizetése/megelőlegezése volt, ez következett a szolgáltatások természetéből is. Ennek megfelelően az eljáró tanács álláspontja szerint az adminisztrációs költség és a biztosítási díj, mint költségek svájci frank alapon történt felszámítása a Pénzügyi Szolgáltató Ptk. 209. § (1) és (2) bekezdésébe ütköző a jóhiszeműség és tisztesség követelményét megsértő intézkedése volt a Kölcsönszerződés 5. pontja alapján.

VI. Mivel a költségek felszámítása nem forintban történt, ezért a Kölcsönszerződés 5. pontja alapján Kérelmező azokat devizában volt köteles megfizetni a Kölcsönszerződés 8. pontjában rögzített havi törlesztő részletekbe beépítve. Jelen eljárás idejével egyidejűleg Kérelmező 44 hónap törlesztőrészletet teljesített a 60 hónapból. A törlesztő részlet összegében nem különült el egymástól a kölcsön tőke, ügyleti kamat és költség része, utóbbit nem részletezte adminisztrációs költségre és biztosítási díjra, ezért ez a szerződési feltétel nem volt világos, nem volt egyértelmű és nem volt érthető. Mindezekre tekintettel az eljáró tanács megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató megsértette a közérthetőség és az átláthatóság (transzparencia) elvét, a Kölcsönszerződés teljesítéséhez szükséges feltételek támasztásakor a költségek vonatkozásában a Pénzügyi Szolgáltató nem biztosította a Kérelmező számára a világos és egyszerű nyomon követhetőséget és ellenőrizhetőséget, mindezek alapján megsértette a Ptk. 209. § (4) bekezdését.

Eljáró tanács a fentiekre tekintettel megállapította, hogy a Ptk. 209/A. § (2) alapján a Kölcsönszerződés 5. és 8. pontjainak azon rendelkezése, mely a forintban felmerült és kifizetett adminisztrációs költséget és biztosítási díjat a kölcsönösszeghez hozzáadva svájci frank összegre váltja át, svájci frank alapon tartja nyilván és azt svájci frank alapon követeli a Kérelmezőtől, mint tisztességtelen kikötés, semmis. A semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.

VII. A Ptk. 209. § (3) bekezdése rendelkezik arról, hogy külön jogszabály meghatározhatja azokat a feltételeket, amelyek a fogyasztói szerződésben tisztességtelennek minősülnek, vagy amelyeket az ellenkező bizonyításáig tisztességtelennek kell tekinteni.

Az otthonvédelmi intézkedésekkel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: módosító törvény) alapján 2011. november 15. napjától hatályos a Hpt. 210. § (5a) rendelkezése. Kifejezetten és egyértelműen rendezi jelen fogyasztó jogvitában érintett költségek Pénzügyi Szolgáltató általi felszámítását. Kimondja, hogy a Pénzügyi Szolgáltató kizárólag azokat a költségeket és díjakat számíthatja fel devizában, amelyek az adott szerződés teljesítésének és fenntartásának érdekében a devizaforrás megszerzésével közvetlenül kapcsolatban állnak, és egyértelműen tiltja, ezért nem számolható fel devizában a szerződéskötéssel kapcsolatos díj és költség, így az adminisztrációs költség sem. Tény, hogy a gépjármű biztosítás díja konkrétan nem került a Hpt. 210.§ (5a) bekezdésében felsorolásra, de a törvényi rendelkezés egyértelműen utal arra, hogy a szerződés teljesítésének és fenntartásának érdekében felmerült olyan költségeket, mely devizaforrás megszerzésével közvetlenül kapcsolatban nem állnak, nem lehet devizában felszámítani. A jóhiszeműség és tisztesség követelménye szempontjából nehezen magyarázható olyan költségek forinttól eltérő devizában történő követelése, melynek teljesítéséhez a Pénzügyi Szolgáltatónak nem volt szüksége devizaforrásra, és nem viselt kockázatot az árfolyam tekintetében, az eljáró tanács szerint ilyen költség a gépjármű biztosítási díja is.

Eljáró tanács nem osztotta a Pénzügyi Szolgáltató érvelését, amely szerint csak a 2011. november 15. napját követően megkötött szerződésekre vonatkozik a jogszabályi rendelkezés, ezért jelen ügyben nem releváns jogszabályi környezet ez a szakasz. Eljáró tanács rámutat, hogy a felek között öt éves időtartamú, folyamatos jogviszony áll fenn, melynek során a jogszabályi környezet egyértelműen megváltozott. Eljáró tanács értékelte Pénzügyi Szolgáltató egyezségi ajánlatában foglalt, 2011. november 15. napjától kezdődő forintra

átszámítását a Kérelmező által megfizetett és a jövőben fizetendő költségeknek, de annak kamataként meghatározott CHF kamat+BUBOR+LIBOR mértéket, mely a kimutatás szerint 23,91% volt - tekintettel arra, hogy a LIBOR a londoni bankközi, referencia jellegű kamatláb - a forint elszámolásban nem tudta értelmezni. Az eljáró tanács a Kérelmező ügyleti kamat mértékének meghatározására vonatkozó indítványát sem fogadta el, mert a felek közötti jogviszonyban nem számított szokásos gyakorlatnak az MNB háztartásokra vonatkozóan kimutatott kamatmértéke.

VIII. Kérelmező bánatpénz követelés iránti igényét az eljáró tanács jelen ügyben nem találta megalapozottnak ugyanis a bánatpénz a szerződéstől történő elállás jogának elismerése fejében kikötött - és másik fél kártalanítását szolgáló - ellenérték. Jelen ügyben elállás iránti kérelem hiányában nem volt értelmezhető a Kérelmező bánatpénz iránti igénye. Kérelmező utóbb módosította és méltányossági alapon terjesztette elő bánatpénz – Kérelmező által tartalmilag később kártérítésre pontosított – megfizetésére irányuló kérelmét, melyre vonatkozóan megállapítást nyert, hogy a méltányossági alapú elbírálás a fogyasztói jogvitában a Pénzügyi Szolgáltató saját hatáskörben tartott eljárása, diszkrecionális joga, pénzügyi szolgáltató mérlegelésétől függ, és annak kikényszerítésére nem terjed ki az eljáró tanács hatásköre.

Mindezekre tekintettel a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a Kölcsönszerződés megkötésének napjától a felek közötti pénzügyi elszámolás mellett döntött a teljes futamidőre vonatkozóan, melynek alapján a költségek 60 hónap alatti megfizetése megfelel a felek eredeti akaratának. Az ügyleti kamat felszámítása a Ptk. 523. § (2) bekezdése alapján történt. A megfizetett költségek vonatkozásában az eljáró tanács elszámolást tartott indokoltnak, míg a jövőben fizetendő törlesztőrészek vonatkozásában azok forintban történő követelésének előírását tartotta szükségesnek. Kérelmező kérelme kitért a szerződésmódosítás lehetőségére is, ezért az eljáró tanács szükségesnek tartotta az erről szóló rendelkezést is, hangsúlyozva, hogy díj és költségmentes szerződésmódosítást tart elfogadhatónak, tekintettel arra, hogy a Pénzügyi Szolgáltató évekig jogszabálysértő gyakorlatot folytatott az adminisztrációs költség, a biztosítási díj, és az egyéb költségek deviza alapon való elszámolásával.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott szervezet vagy személy az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. augusztus 22.

Felföldi Ágnes s.k.,
eljáró tanács tagja

dr. Tóth Andrea
eljáró tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
elnök helyett is
dr. Lajkó Ildikó Erzsébet s.k.

dr. Lajkó Ildikó Erzsébet s.k.,
eljáró tanács tagja